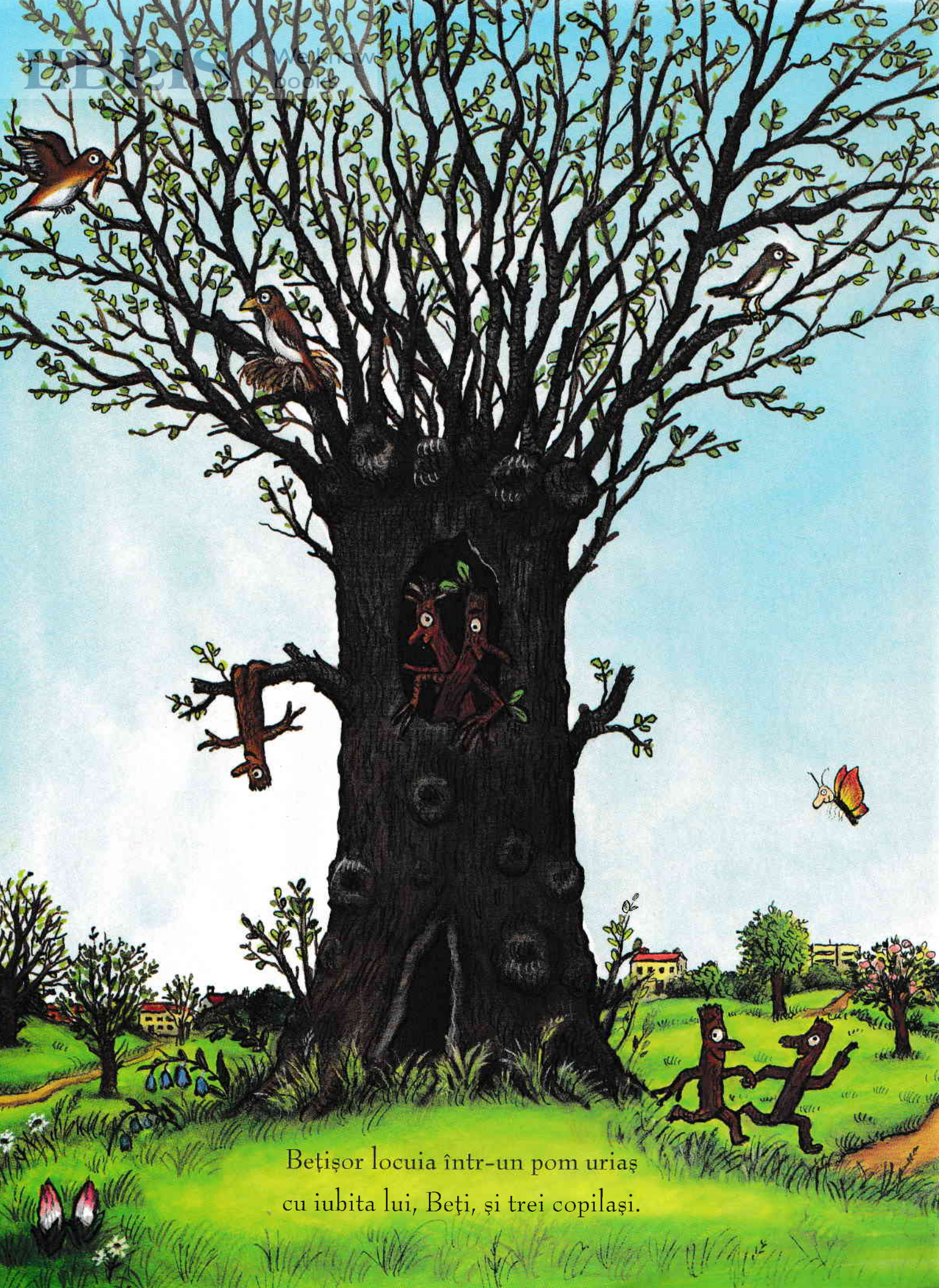

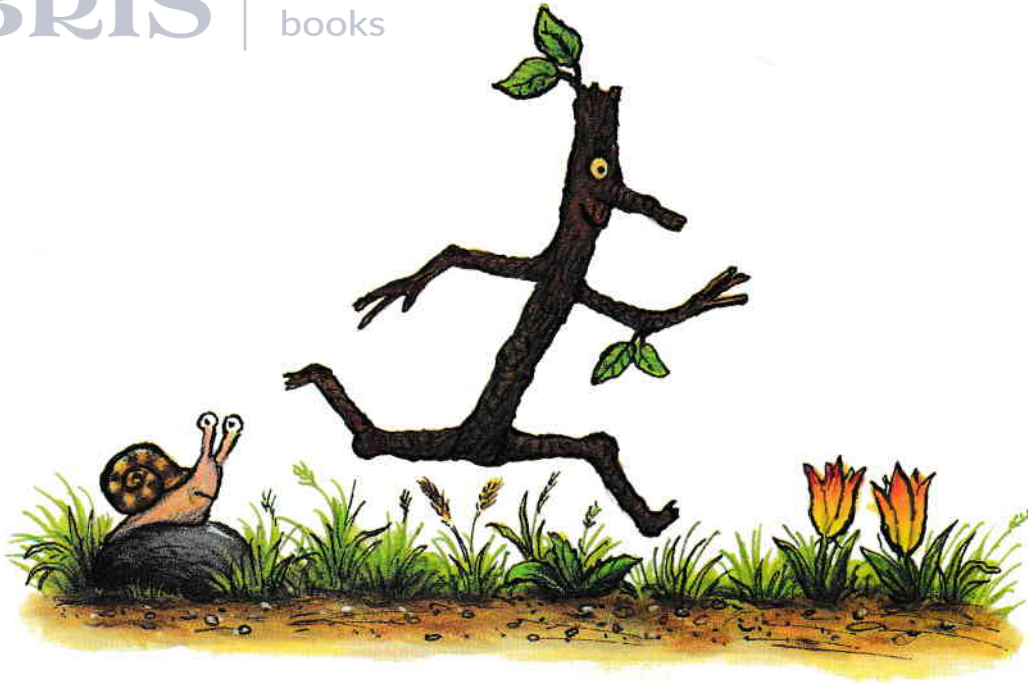
BETISOR

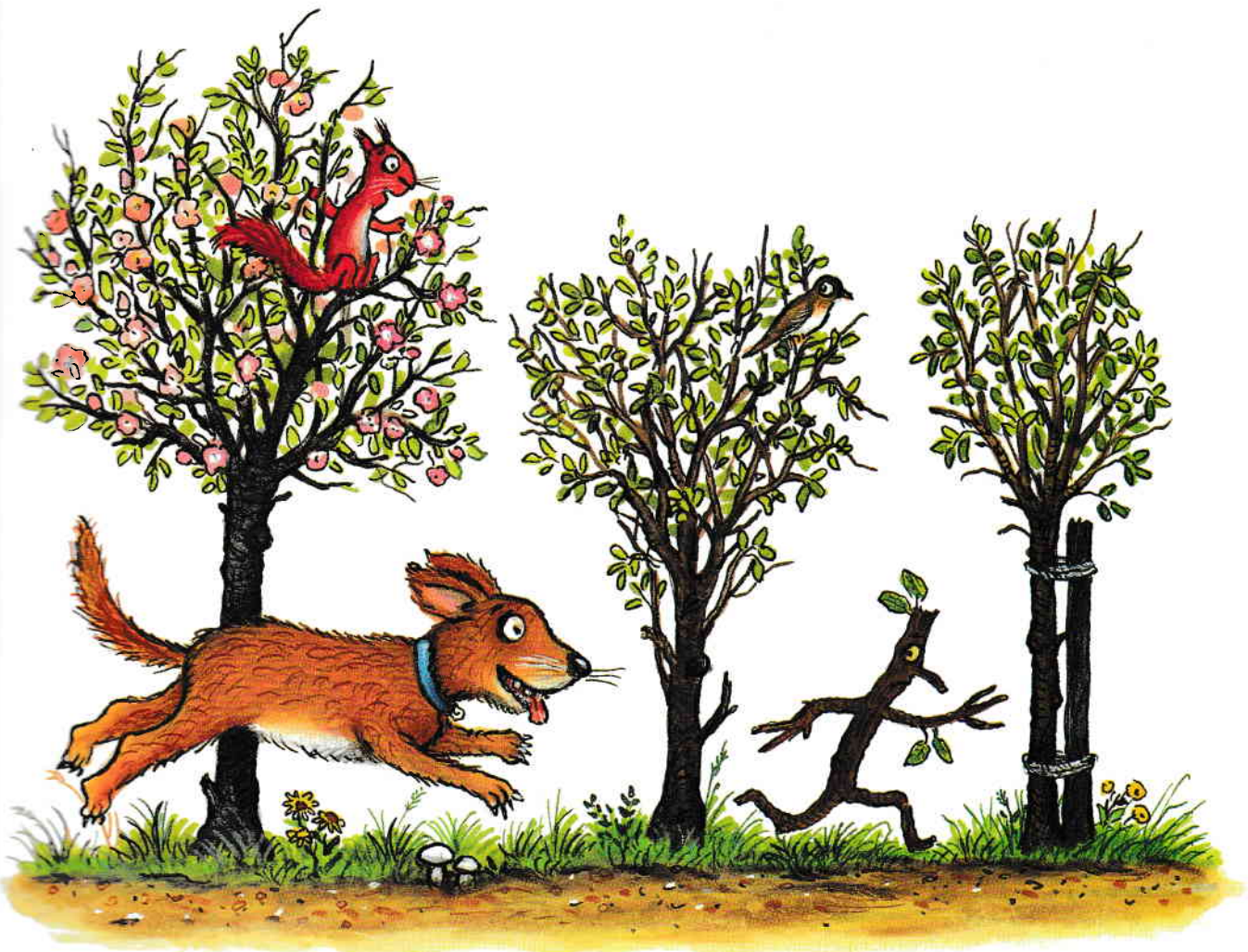
Text de Julia Donaldson
Ilustrații de Axel Scheffler
Traducere din limba engleză de Alexandru M. Călin

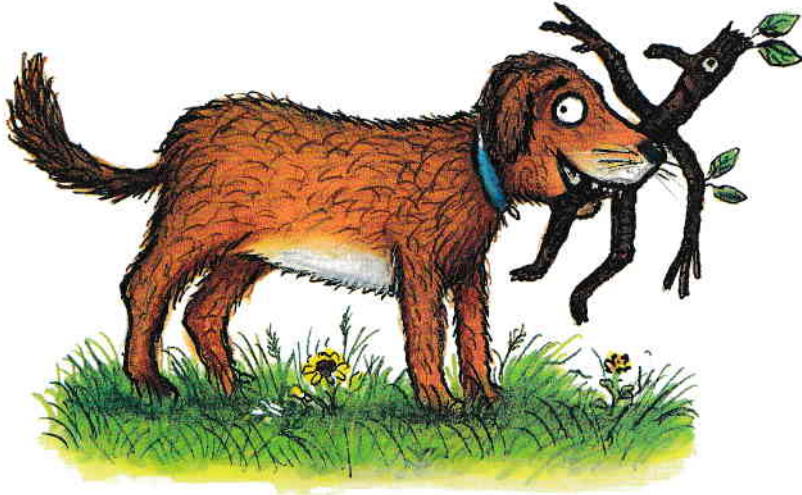

Bețișor locuia într-un pom uriaș
cu iubita lui, Beți, și trei copilași.

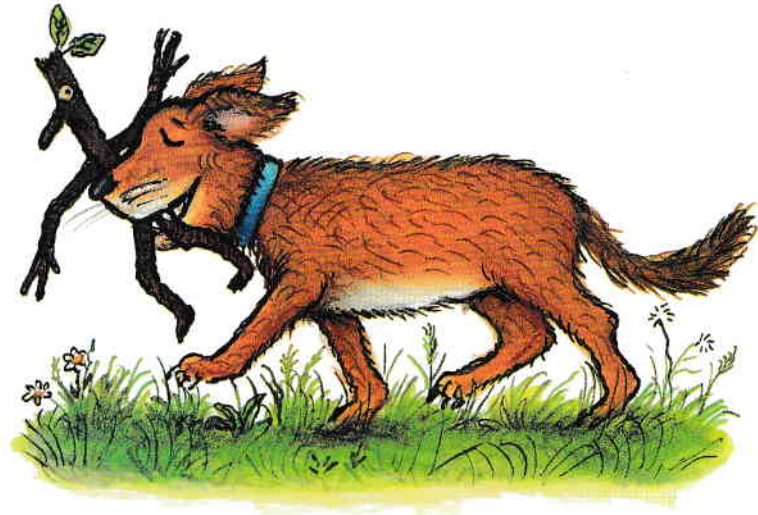
Într-o zi, când ieșise la jogging și el,
Bețișor – auzi – fii atent! *Un cățel!*

– Ce mai băț! zice cuțu.
E bun de aport.
Să alerg după el
și să fac nițel sport.

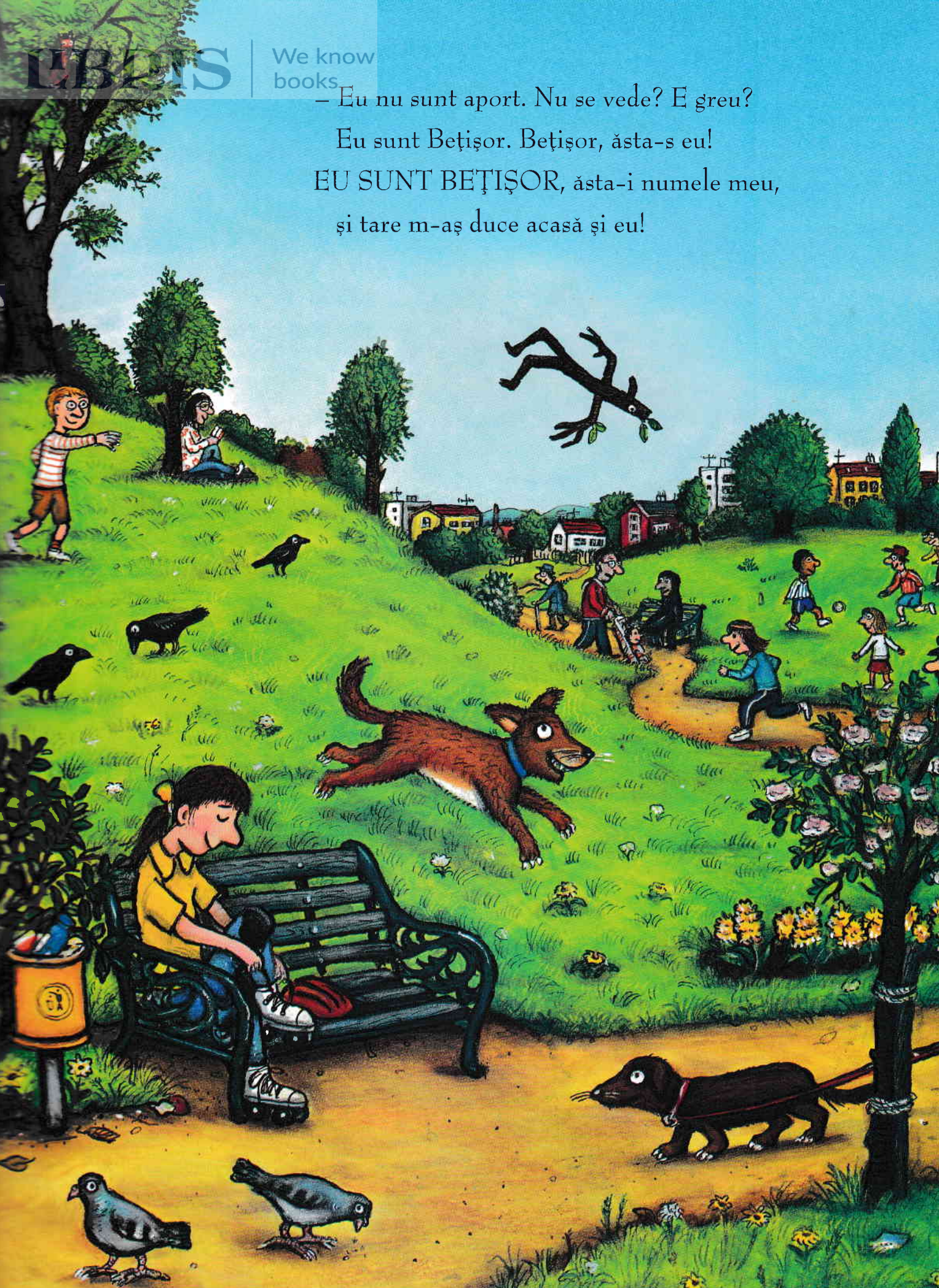
Să-l înșfac, să-l aduc,
să mă duc după el,

să-l înșfac, să-l aduc –
și uite-așa, tot la fel.

– Eu nu sunt aport. Nu se vede? E greu?
Eu sunt Bețișor. Bețișor, ăsta-s eu!
EU SUNT BEȚIȘOR, ăsta-i numele meu,
și tare m-aș duce acasă și eu!

ȚINEȚI CÂINII ÎN LESĂ stă scris pe o placă.
Acum, Bețișor este liber și pleacă.

Mergând el spre casă, o voce îl cheamă:
Păzea, Bețișor! O fetiță! Ia seamă!

– Bun bățul! un strigăt
fetiței îi scapă.
E bun de concurs
de-aruncat bețe-n apă:

Toți trei le-aruncăm de pe pod, iar în frunte
va fi primul băț ce-o ieși de sub punte!

